de på dette område og supplere hinanden. I denne sammenhæng er den private sektors deltagelse og erfaring af afgørende betydning, hvilket bør afspejle sig i programmernes udarbejdelse, udformning og gennemførelse, især for at undgå for meget bureaukrati.

4.3. Budgettet for salgsfremstød på det indre marked skal være på højde med ambitionerne. De utilstrækkelige midler, der er afsat, vil ikke alene forringe dette instruments effektivitet, men også fremkalde unødige spændinger mellem støtteberettigede sektorer og produkter.

Bruxelles, den 29. november 2000.

Göke FRERICHS

Formand for

Det Økonomiske og Sociale Udvalg

Det Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse om »Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om dyresundhedsmæssige betingelser for ikke-kommerciel selskabsdyretransport«

(2001/C 116/12)

Rådet for Den Europæiske Union besluttede den 10. oktober 2000 under henvisning til EF-traktatens artikel 37 og 152, stk. 4, litra b), at anmode om Det Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse om det ovennævnte emne.

Det forberedende arbejde henvistes til ØSU's Sektion for Landbrug, Udvikling af Landdistrikterne og Miljø, som udpegede Leif E. Nielsen til ordfører. Sektionen vedtog sin udtalelse den 15. november 2000.

Det Økonomiske og Sociale Udvalg vedtog på sin 377. plenarforsamling af 29.-30. november 2000, mødet den 29. november, med 110 stemmer for, 1 imod og 1 hverken for eller imod, følgende udtalelse.

1. **Indledning**

1.1. Frygten for rabies og andre smitsomme husdyrsygdomme medfører restriktioner i visse medlemsstater i forbindelse med ikke-kommerciel indførsel af hunde og katte, m.v. fra andre medlemslande og tredjelande. Kommissionens forslag indebærer en harmonisering med fælles ekstern beskyttelse samt begrænsning af de interne restriktioner. Visse af de pågældende sygdomme har alene dyresundhedsmæssig interesse, mens andre (de såkaldte zoonoser, herunder specielt rabies) også har human betydning. Harmoniseringen bør derfor ifølge Kommissionen gennemføres under anvendelse af den fælles beslutningsprocedure.

1.2. Der er sket en betydelig forbedring af rabiessituationen i EU gennem oral vaccination af ræve i belastede områder. Sverige og Det Forenede Kongerige har som følge heraf afskaffet de tidligere karantæneordninger og gennemført mindre restriktive ordninger. De konstaterede rabiestilfælde i EU skyldes især indførsel af dyr fra rabiesbelastede byområder i tredjelande. Forslaget indebærer skærpet kontrol ved indførsel fra tredjelande og er baseret på udtalelser af forskellige ekspertkomitéer, herunder Den Videnskabelige Veterinærkomité.

1.3. Ifølge forslaget skal hunde og katte, som transporteres mellem medlemsstater eller indføres fra nærmere angivne tredjelande og territorier, som efter en regional logik kan sidestilles med EU (Andorra, Island, Liechtenstein, Monaco, Norge, San Marino, Schweiz, Vatikanstaten, Isle of Man og Kanaløerne), være ledsaget af deres ejer eller anden fysisk person, som har ansvaret for dem under transporten. Dyrene skal kunne identificeres ved hjælp af tatovering eller transponder og være ledsaget af attestation for rabiesvaccination, som bortset fra førstegangsvaccination er foretaget inden for det seneste år med inaktiveret vaccine, i overensstemmelse med WHO's standard.

1.4. Sverige, Irland og Det Forenede Kongerige kan herudover stille supplerende krav om neutraliserende antistoftitrering mindst 6 måneder inden transporten og mindst 30 dage efter vaccinationen forud for transporten. De pågældende lande kan dog dispensere fra alle betingelser vedrørende rabies ved indførsel fra medlemsstater, tredjelande og territorier med samme status.

1.5. Ved indførsel til EU fra andre tredjelande end de nævnte kræves rabiesvaccination og antistoftitrering efter samme regler som ved indførsel til Sverige, Irland og Det Forenede Kongerige, hvilket indebærer en skærpelse for visse medlemsstater. Herudover kan Sverige, Irland og Det Forenede Kongerige fastsætte regler om karantæne, som meddeles til Kommissionen.

1.6. Transport mellem medlemsstater eller indførsel fra de nærmere angivne tredjelande og territorier af en række andre dyrearter end hunde og katte er ifølge forslaget ikke underlagt dyresundhedsmæssige krav. Det gælder alle arter af spindeldyr og insekter, fisk, padder, krybdyr og fugle samt fritte, kanin, marsvin og hamster, som er anført i et bilag til forordningsforslaget

1.7. Ved forordningens ikrafttræden kan en medlemsstat dog i særlige situationer forelægge Kommissionen en anmodning om supplerende sikkerhed vedrørende andre sygdomme end rabies. Kommissionen ønsker desuden bemyndigelse til at kunne ændre og supplere bilagene vedrørende henholdsvis dyrearter, lande og territorier samt veterinære krav under medvirken af Den Stående Veterinærkomité. Optagelsen af yderligere tredjelande i bilaget skal baseres på en vurdering af veterinærmyndighedernes struktur og organisation, rabiessituationen, bestemmelserne for import af rovdyr samt gældende bestemmelser for markedsføring af rabiesvaccine.

2. **Generelle bemærkninger**

2.1. Det er efter ØSU's opfattelse i videst muligt omfang nødvendigt at forebygge og bekæmpe smitsomme husdyrsygdomme inden for EU og i ansøgerlandene samt at undgå indslæbning ved indførsel af dyr fra øvrige tredjelande. Efter udvidelsen af EU vil nye grænselande og transport af dyr over større afstande medføre øget risiko for smittespredning. Som det er tilfældet i nærværende forslag bør de pågældende foranstaltninger i størst muligt omfang baseres på et videnskabeligt grundlag.

2.2. Det er særdeles positivt, at situationen med hensyn til rabies i EU nu er under kontrol i medlemsstaterne. Der er til gengæld betydelig risiko for spredning af rabies ved indførsel af dyr fra regioner, hvor sygdommen er endemisk. En harmonisering af de nationale regler og etableringen af et fælles system vedrørende indførsel af dyr er derfor påkrævet. ØSU konstaterer dog, at der med forslaget er tale om en regionalisering og ikke en fuld harmonisering, hvilket ofte kan være velbegrundet på det veterinære område. De »historisk set« frie lande opnår således en særlig beskyttelse, hvilket indtil videre må anses for berettiget.

2.3. Forebyggelse af rabies er med forslaget især baseret på, at medlemsstaterne er i stand til at foretage en tilstrækkelig kontrol ved indførsel fra de øvrige tredjelande. ØSU henstiller, at Kommissionen og medlemsstaterne sikrer den størst mulige indsats med hensyn til en optimal grænsekontrol.

2.4. Det er som foreslået af Kommissionen hensigtsmæssigt at medtage tredjelande og territorier, som geografisk og sygdomsmæssigt kan sidestilles med EU, under samme regelsæt. Det forudsætter dog, at indførsel til de pågældende lande og områder fra andre tredjelande fuldt ud er undergivet samme kontrol som ved indførsel til EU.

3. **Særlige bemærkninger**

3.1. Transport af hobby- og selskabsdyr medfører en række andre sygdomsproblemer end rabies, hvor det kunne være relevant at træffe nødvendige foranstaltninger for at undgå overførsel af smitte til husdyrbestanden med omkostningskrævende bekæmpelsesforanstaltninger til følge. Alle fuglearter, herunder f.eks. hobbyhøns, duer, papegøjer, m.v. kan således være bærere af ondartede smitsomme sygdomme (Newcastle Disease, Ornitose og zoonoser, herunder f.eks. Salmonella DT 104). Camphylobacter, som har betydning for fjerkræbesætninger, spredes bl.a. med selskabsdyr, som er i kontakt med urene vandmiljøer (hunde, slanger, skildpadder, m.v.).

3.2. Uanset at der således kunne være adskillige argumenter for at indføre foranstaltninger med henblik på at formindske risikoen for smittespredning af disse og andre sygdomme i forbindelse med transport af hobby- og selskabsdyr, finder ØSU det administrativt uoverskueligt, ligesom effekten heraf ikke ville stå i et rimeligt forhold til risikoen for overførsel af smitte gennem den vilde fauna.

3.3. Nedslagtning af dyr, som ikke opfylder kravene, bør ske under respekt af Amsterdam-traktatens protokol vedrørende dyrevelfærd.

3.4. ØSU finder det i øvrigt nødvendigt at formindske de dyreværnsmæssige problemer ved kommerciel indførsel af eksotiske dyr til EU.

3.5. Kommissionen bør efter 5 år fremlægge en rapport over anvendelsen af reglerne ledsaget af eventuelle forslag til ændringer.

4. **Konklusion**

4.1. ØSU kan med de nævnte bemærkninger tilslutte sig Kommissionens forslag.

Bruxelles, den 29. november 2000.

Göke FRERICHS

Formand for

Det Økonomiske og Sociale Udvalg

Det Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse om »Kommissionens forslag til Rådets forordning om videreførelse i op til et år af finansieringen af visse planer for forbedring af kvalitet og fremme af afsætning, der blev godkendt i henhold til afsnit IIa i forordning (EØF) nr. 1035/72«

(2001/C 116/13)

Rådet for Den Europæiske Union besluttede den 20. oktober 2000 under henvisning til EF-traktatens artikel 37 at anmode om Det Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse om det ovennævnte emne.

Det forberedende arbejde henvistes til ØSU's Sektion for Landbrug, Udvikling af Landdistrikterne og Miljø, som udpegede José Manuel de las Heras Cabañas til ordfører. Sektionen vedtog sin udtalelse den 15. november 2000.

Det Økonomiske og Sociale Udvalg vedtog på sin 377. plenarforsamling af 29.-30. november 2000, mødet den 29. november, følgende udtalelse med 107 stemmer for, 1 imod og 2 hverken for eller imod.

1. **Indledning**

1.1. Dette forslag til forordning bygger på den første del af den aftale, som Ministerrådet i Bruxelles indgik den 17. juli 2000. Kommissionen opfordredes til at forelægge forslag om, at betalingerne til producenter af nødder (mandler, hasselnødder, valnødder, pistacienødder) og johannesbrød, som skulle ophøre i 2000, videreføres op til et år på budgettet for 2001. Samtidig pålagde Rådet Kommissionen at gennemføre en særlig undersøgelse af nødde- og johannesbrødsektoren i forbindelse med den rapport om markedsordningen for frugt og grøntsager, som den skal forelægge inden udgangen af 2000.

2. **Baggrund**

2.1. De tiårige forbedringsplaner, som blev sat i værk fra 1989 i henhold til afsnit IIa i forordning (EØF) nr. 1035/72, har i nogle medlemsstater haft meget stor betydning for produktionens organisering, koncentrationen af udbuddet og forbedringen af produktions- og afsætningsstrukturerne. De har været med til at opretholde producenternes indkomst ved at muliggøre fortsat dyrkning af nødder og johannesbrød i EU's producentregioner.

2.2. De særlige problemer forbundet med dyrkning af nødder og johannesbrød blev imidlertid ikke anerkendt i forordning (EF) nr. 2200/96, som reformerede den fælles markedsordning for frugt og grøntsager og herunder ophævede de særlige foranstaltninger for nødder og johannesbrød. Forordningens foranstaltninger har vist sig at være uegnede og utilstrækkelige, da de ikke er tilpasset produktionens særlige karakter.